

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVII.

ČÍSLO 5

MÁJ 2009

Arcibiskup Róbert Bezák pochádza z Prievidze - Necpalské hody
Nedeľa Božieho milosrdenstva - Úspech na Biblickej olympiáde
Mučenícky čistoty - Ďakujem Ti, mama moja

Arcibiskup s mladickým duchom pochádza z Prievidze

Každopádne to bolo veľmi prekvapivé - a nielen pre mňa. Keď som sa v sobotu prihlásila na internetový portál Facebook a jeden kamarát tam mal napísanú vetu: „Novým trnavským arcibiskupom sa stal Róbert Bezák.“, pomyslela som si - robí si srandu. Keďže však 21. storočie je storočím techniky a rýchlych informácií, okamžite som sa skontaktovala s jeho bratom, ktorý ma odkázal na stránku Tlačovej kancelárie konferencie biskupov Slovenska. Už som nemohla neveriť. Rodák z Prievidze, Róbert Bezák, sa skutočne stal nástupcom Mons. Jána Sokola!

Kto je vlastne páter Róbert Bezák? Rehoľník, redemptorista, meno ktorého nie je ani nám, mladým, celkom neznáme. Ja osobne som mala tú možnosť počuť niekoľko jeho podnetných kázní, a tak môžem povedať - človek veľkého ducha. Z kostola poznám jeho mamu a ak sa syn podal na matku, môžem povedať aj - človek veľkej odvahy. Nikdy nezabudnem na to, ako raz počas vianočného upratovania kostola pani Bezáková odhodlane vyliezla na úplný vrchol dlhého rebríka len preto, aby utrela prach na malej lampe. Ak aj jej syn riskuje toľko pre zdanlivú maličkosť, klobúk dolu. Pretože utrieť prach z malej lampičky sa môže zdať byť niečím bezvýznamným, ale o koľko viac svetla potom lampa vydá?

Správa o menovaní Róberta Bezáka do takej významnej funkcie vzbudila v Prievidžanoch značnú vlnu eu-

fórie. Mnohí ho poznajú, tak ako poznali aj kňaza Jozefa Bednárika. Práve on bdel nad mladým Róbertom. Život pátra Bednárika priniesol veľké ovocie a je určite hodný nasledovania. Potichu sa začínajú ozývať hlasy žiadajúce jeho svätorečenie. Ktovie? Možno práve trnavský arcibiskup Róbert Bezák bude pre to schopný urobiť viac.

Každopádne Prievidžania spomínajú a vyťahujú staré fotky. Okolo mňa sa ozývajú hlasy: „Spolu sme miništrovali.“ „A keď sme boli na tej stanovačke...“ Aj moja starká siahla do svojho archívu: „Mám ho tu odfoteného ako miništranta na svätej omši pri príležitosti zlatej svadby mojich rodičov,“ hovorí hrdo. Tváre ľudí naokolo žiaria prevapením, no zároveň veľkou žičlivosťou. Tešíme sa z nového arcibiskupa,

hoci vlastne nie je náš. Ale vyrastal u nás!

V prvých rozhovoroch po menovaní zaznieva v hlase Róberta Bezáka určitá stiesnenosť z toho, čo ho čaká. Rovnako ako Abrahám vstupuje totiž do neznámej krajiny. Jeho vízie však vyznievajú sympaticky - chce svetu ponúknuť Krista, ktorý je súčasným Kristom. Chce, aby náš vzťah s Bohom bol moderný. Vyrastal na hudbe Beatles a Deep Purple a preto si myslí, že je dostatočne mladý na to, aby do cirkvi vniesol kus mladického ducha. Uvedomuje si, že nastala doba, v ktorej už ľudia nehľadajú cirkvi, ale cirkvi k nim musí prísť sama.

Páter Róbert Bezák bol menovaný za biskupa v sobotu 18. apríla, deň pred nedeľou Božieho milosrdenstva. Práve v takúto sobotu pred štyrmi rokmi nás navždy opustil pápež Ján Pavol II.. V súlade so sviatkom Božieho milosrdenstva

zaznievajú aj pátrove vízie biskupského erbu - určite bude obsahovať slovo „misericordia“, pretože Boh má ľudí rád a stále im odpúšťa. Dátum 18. apríl zas pripomína začiatok konkláve, z ktorého po jednom dni vzišiel nový pápež - Benedikt XVI..

Nuž a 18. apríl 2009 priniesol okrem mena nového trnavského arcibiskupa ešte jednu udalosť - večer sa v kostole u piaristov, kde Róbert Bezák dlhé roky ministroval, konal organový koncert. Po jeho skončení sa pani Bezáková postavila pred mikrofón a so slzami radosti v očiach prosila o modlitby pre svojho syna. Akoby sa ten koncert konal na jeho počesť. Verím, že osobnosť nového trnavského arcibiskupa zostane i naďalej pevne ukotvená v hĺbke modliacich sa prievidzských srdc.

Petra Humajová, foto: TK KBS

Dnes na slovíčko s pani Gabrielou Bezákovou, mamou trnavského arcibiskupa Róberta Bezáka, CSsR

Som Bohu vd'áčna za to, že môžem žiť

Druhá májová nedeľa už tradične patrí všetkým mamičkám, ktoré v tento deň oslavujú svoj sviatok. Byť mamou - to je veľký dar, no zároveň i veľká zodpovednosť. Pred pár týždňami sme ešte netušili, že vám budeme môcť priniesť rozhovor s pani Gabrielou Bezákovou, mamou novozvoleného trnavského arcibiskupa Róberta Bezáka, CSsR.

Pani Gabriela Bezáková spolu so svojím manželom žije v Prievidzi. Tu vyrastali aj ich tri deti - Róbert, Gabriela a Jozef. Ako vieme, Róbert

vstúpil do rehole redemptoristov a pred pár dňami bol menovaný za trnavského arcibiskupa. Dcéra Gabriela pracuje ako vedecká pracov-

níčka v zdravotnom výskume. Syn Jozef je ženatý a venuje sa hudbe, ktorú vyštudoval v zahraničí.

Pani Gabriela, ako si spomínate na vaše detstvo?

Detstvo som mala pekné, ale aj ťažké. Ako šesťročná som na smrť ochorela, dostala som obojstranný zápal pľúc. Vtedy ešte nebol penicilín a lekári mi nedávali žiadnu nádej na záchranu. Bola som chorá pol roka, ale potom som akoby zázrakom vyzdravela. Musela som sa učiť znova chodiť. Doktor povedal mojej mame: „Vás Pán Boh veľmi miluje!“ Som Bohu veľmi vďačná za to, že môžem žiť.

Aké boli vaše ďalšie životné osudy?

Vždy som inklinovala k spevu, poézii a výtvarnému umeniu. Vyštudovala som napokon obchodnú akadémiu v Nitre a tam som sa aj zoznámila s Jozefom, mojím manželom. Zobrali sme sa a dostali sme v Prievidzi byt. Manžel pracoval v štátnej banke.

A čo vaše deti?

Je to úžasný pocit - byť mamou. No pri narodení prvého dieťaťa to nebolo jednoduché, narodilo sa pridusené a lekár povedal, že je s ním koniec. Ja som bola dva dni v bezvedomí. Nemohla som tomu uveriť, keď mi ho potom podávali do náručia... Aj z narodenia ďalších detí sme sa s manželom tešili a d'akovali sme za ne. S deťmi prišlo všetko to, čo je im vlastné. Semtam niečo vyparátili, prinášali radosť i starosť. Robko raz ako malý žiak išiel z hudobnej a na stanici nastúpil na nesprávny autobus. Nedocestoval na prievidzské sídlisko, kde sme bývali, ale do Cígľa. Blížil

Syn pani Bezákovej - trnavský arcibiskup Róbert Bezák, CSsR

sa večer. On si sadol na peň - a tam ho celého premrznutého našiel horár. Báli sme sa vtedy oňho, ale nič sa mu nestalo.

S Róbertom ste toho teda zažili veľa...

Róbert sa veľmi skoro začal javiť ako zodpovedný v plnení povinností. Už ako osemročný pomáhal súrodencov usmerňovať pri hrách a keď sa nepohodli, vzal ich k sebe do detskej izby a porozprával sa s nimi. Miništroval v kostole u piaristov ešte za pátra Bednárika až do skončenia gymnázia. S manželom sme boli často dojatí z toho, aká z neho išla duchovná sila. V rodine sme sa vždy snažili o vzájomné porozumenie, ktoré nám Boh aj naozaj dával - tak, ako všetkým rodinám, ktoré ho prijímú do svojho života.

A keď Róbert podrástol?

Chodil na výtvarnú, na gitaru, do tanečnej, športoval. Jeho triedna profesorka na gymnáziu povedala, že vďaka nemu bolo v ich triede veľa významených, pretože dokázal neobyčajne stmeliť kolektív. So spolužiakmi si dobre rozumel, chodili spolu na brigády, do domova dôchodcov, venovali sa hudbe. Aj po rokoch sú ich stretnutia vzájomným

obohatením. No i v tomto období sme však oňho zažili strach. Vybral sa spolu s bratom na člne splavovať Hron a čln sa im kdesi zasekol. Vôbec sme nevedeli, kde sú, boli sme vtedy veru poriadne zúfalí.

Kedy sa uňho objavilo povolanie ku kňazskej službe?

Myslím, že keď išiel na gymnázium, už to povolanie nosil v sebe. Nikdy som mu v ňom nechcela brániť, odovzdala som to všetko Bohu, len som Róbetovi pripomenula: „Si spoločenský, máš rád hudbu - si si istý, že je to pre teba? Budeš stále počúvať bôle, hriechy a trápenia iných...“ Vtedy mi povedal: „Ale ved' to je veľká milosť! Budem môcť ľuďom prejavit' Božiu lásku a oni ju pociťia.“ Keď sme raz prišli do Bratislavy a on na Kapitulskej ulici uvidel nápis *Cyriľometodejská bohosloveská fakulta československá*, hneď povedal: „Tam patrí.“ V roku 1979 zmaturoval a bol na bohosloveckú fakultu prijatý. V roku 1983 zložil celoživotné sľuby v Kongregácii Najsvätejšieho Vykupiteľa (redemptoristi). Za kňaza bol vysvätený v Banskej Bystrici v roku 1984, pri-

mície mal v Prievidzi. Pomohlo nám vtedy pri nich množstvo ľudí, ku ktorým doteraz cítim veľkú vďačnosť. Všetko vyzdobili, pripravili... O ľuďoch nesmieme hovoriť, že majú v sebe zlo, pretože v každom človeku je ukryté množstvo lásky, presvedčili sme sa o tom aj pri tejto príležitosti. Po dvadsiatich piatich rokoch kňazskej služby sa Róbert stal trnavským arcibiskupom. Prosím o modlitby zaňho.

Vás ľudia poznajú predovšetkým ako neúnavnú pomocníčku pri všetkom, čo sa deje v piaristickom kostole. Ako ste sa k tomu dostali?

Po tom, čo sa deti rozišli na svoje životné cesty, rozhodla som sa, že budem nápomocná spolu s kolektívom matiek, ktoré slúžili v kostole u piaristov. Manžel mi v tom vychádzal a stále vychádza v ústrety, za čo som mu veľmi vďačná.

Za rozhovor ďakuje
Anka Gálová a M. Konigová.

Foto: Dominik Papánek a súkromný archív G. Bezákovej

Ospravedlnenie

Ani našej redakcii sa omyly nevyhýbajú. Neprijemnosť, za ktorú sa chceme ospravedlniť, sa nám „podarila“ v minulom čísle.

K správe a rozhovoru o návšteve z Vatikánskeho rozhlasu sme uverejnili nesprávne fotografie. Namiesto pátra Leopolda Slaninku z rehole Spoločnosti Ježišovej bol na fotografiách novácky farár Mgr. Peter Masarik. Za omyl a neprijemné situácie sa obom kňazom ospravedľujeme.

Posielame srdečné pozdravy do Novák i do Ríma.

ZŠ Malonecpalská začala Veľkú noc koncertom

Veľký týždeň začali žiaci 3.-9. ročníka ZŠ Malonecpalská netradične. V pondelok sa vybrali na chrámový koncert vo farskom kostole sv. Bartolomeja. Hlboký duchovný zážitok žiakom, pedagógom i veriacim čakajúcim na sviatosť zmiernenia sprostredkoval hudobný skladateľ a kritik Dr. Igor Berger s dvomi sólistkami opery SND.

Išlo o prezentáciu témy „Boh, ktorý sa stal človekom“ a jej rezonanciu v srdciach hudobných velikánov. Prostredníctvom ich tvorby nachádza svoj odraz aj v pozornom srdci

dnešného človeka. Že je tomu skutočne tak, svedčí i vytvorená atmosféra, ktorou Dr. Igor Berger zaradil našich žiakov medzi špičku Slovenska. Potešilo nás to o to viac, že putovala s nami aj do školy. V tvárach detí sa v ten deň zračil pokoj, uvoľnenie a zážitok tajomstva. Patrí za to vdaka pani riaditeľke Mgr. Daniele Vojačekovej, organizátorke celého podujatia, a tiež pánu dekanovi Mgr. Martinovi Dadovi za poskytnutie priestorov farského kostola.

-ju-

Veľkonočný organový koncert u piaristov

V sobotu, 18. apríla, sa v kostole u piaristov konal organový koncert, na ktorom svoju hru predviedli nadaní umelci študujúci na ZUŠ Ladislava Stančeka v Prievidzi pod vedením Mgr. Jozefa Vargu. V podaní Kataríny Hudecovej, Jany Šnircovej, Darie Sivákovej a Mareka Dietricha odzneli skladby od Johanna Sebastiana Bacha, Felixa Mendelssohna Bartholdyho, Cesara Francka či Leona Boëllmanna. Jozef Varga predniesol vlastnú voľnú improvizáciu obrazu Kristovho zmŕtvychvstania na podklade melódie piesne Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych. Koncert tak

prispel k vnímaniu radostnej atmosféry nedávnych veľkonočných sviatkov.

Petra Humajová, Foto: D. Papánek

Biblická olympiáda: Prievidžania postúpili

Vítazi dekanátnych kôl Biblickej olympiády zo základných a stredných škôl sa 15. a 16. apríla 2009 v Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského v Badíne zúčastnili Diecézneho kola Biblickej olympiády. Za Prievidzský dekanát súťažili

v kategórii základných škôl žiaci Piaristickej spojenej školy F. Hanáka a v kategórii stredných škôl trojčlenné družstvo reprezentujúce prievidzské Gymnázium V. B. Nedožerského.

Súťažiaci riešili úlohy z biblických kníh Tobiáš, Judit, Ester a z Prvého Petrovho listu. Víťazom diecézneho kola v kategórii základných škôl sa stala Nová Baňa. V kategórii stredných škôl získala prvé miesto Prievižďa. Postup na celoslovenské kolo medzi stredoškôlkami si teda vybojovali gymnazisti s krycím názvom PELLEGRINI v zložení Jarmila Čiaková, Jana Matyašová a Peter Bušík. Druhú priečku získalo družstvo BOŽIA CHVÁLA z Gymnázia A. Sládkoviča v Krupine a tretiu obsadili študenti s názvom TOB VINCENT z Gymnázia sv. Vincenta de Paul v Leviciach. Víťazné družstvá z kategórie ZŠ a SŠ budú reprezentovať Banskobystrickú diecézu na Celoslo-

venskom kole Biblickej olympiády v dňoch 12.-14. mája 2009 na Donovaloch.

Diecézny katechetický úrad Banskobystrickej diecézy ďakuje žiakom i učiteľom za účasť, bohoslovcovi Jánovi a Dominikovi Jágerovcom za pomoc a všetkým sponzorom - firmám, farnostiam, spoločenstvám, jednotlivým kňazom aj jednotlivým veriacim za sponzorské dary a modlitbovú podporu, bez ktorých by Diecézne kolo Biblickej olympiády nebolo „tým pravým orechovým“.

Mgr. Eva Krpelňanová (Diecézny katechetický úrad BB diecézy)

Hodová slávnosť v Necpaloch

Necpaly nad Nitrou boli kedysi samostatnou obcou. Spomínajú sa už v roku 1335, keď táto obec prešla z majetku zemana Morana do vlastníctva panstva Bojnice. V rokoch 1431-1432 ju spustošili husitské a v roku 1678 Thókölyho vojská. V roku 1715 mala 11 domácností, v roku 1828 34 domov a 238 obyvateľov. V roku 1960 bola obec pripojená k Prievižďi.

Jednou z tradícií, ktoré si Necpaly ponechali dodnes, sú hody na nedeľu Dobrého Pastiera, čiže na štvrtú veľkonočnú nedeľu. Tento rok nám počasie prišlo, okolo maličkého kaplnky sa zhrklo veľa mladých ľudí a detí, ale najviac bolo tých najstarších - Necpalanov telom i dušou. Sv. omša začala o 11:00 hodine a slúžil ju dôstojný pán Marek Sabol - farár z Veľkej Lehôtky. Vo svojej kázni všetkých veriacich (ale hlavne

rodičov) povzbudil k tomu, aby viac času venovali svojim deťom a zaujímali sa nielen o ich úspechy, ale taktiež o ich starosti. Všetci sme odišli domov duchovne povzbudení a dúfam, že o rok sa zase stretneme na hodoch v Necpaloch!

Dominika Košťaliková
Foto: Anna Chudá

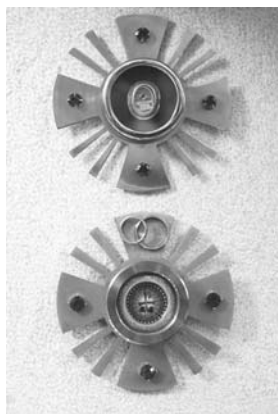
Požehnali plastiku a uložili relikviár

V nedeľu 26.4.2009 mali vo farnosti sv. Terezie z Lisieux, učiteľky Cirkvi, v Prievidzi na Zapotôčkoch milú slávnosť. Na svätej omši o 10. hodine bola požehnaná plastika rodičov sv. Terezky z Lisieux, blahoslavených Louisa a Zélie Martinových a tiež uložený ich relikviár pod oltár. Hlavným celebrantom tejto sv. omše bol dp. Roman Seko, koncebroval dp. Maroš Milo.

V homílii otec Roman zdôraznil, že Boh nás volá všetkých do svätosti. Symbolmi, ktoré si priniesol, názorne ukázal deťom, že aj ich rodičia sú už na ceste svätosti, keď urobia pre svoje deti veľa tým, že im pri výchove dávajú mnoho lásky. Blahoslavená Zélia zvládla úlohu tak, že bola veľmi prísna na dcéry a veľa im

načúvala. Dôležité piliere pre oboch rodičov a deti boli poctivá práca, duchovný i rodinný život. V homílii tiež spomenul, že blahoslavený Louis bol hodinárom a rád chodieval na púte. Raz na jeho dvojdnovej púti k Panne Márii cez Novénu k Nebeskej Matke sa zázračne uzdravila sv. Terezka. Mama Zélia vyrábala čipky a bola v mnohom príkladom iným. „Robme tak, aby sme boli darom jeden pre druhého. Svätá Terezka raz povedala, že mala rodičov hodných neba. Cez svoju mamu a otca videla Boha. „Konajme tak, aby sme to raz mohli povedať aj my a naše deti o nás,“ zakončil kázeň Roman Seko.

Anka Gálová

Slávnostné uctenie sviatku Božieho milosrdenstva

V prvú nedeľu po Veľkej Noci si veriaci z farnosti Prievidza mesto spolu s duchovným otcom dekanom Martinom Dadom uctili a oslávili sviatok Božieho Milosrdenstva.

Pobožnosť sa konala o 15. hodine vo

Farskom kostole sv. Bartolomeja. Pred najsvätejšou Oltárnou Sviatosťou a obrazom Božieho milosrdenstva sme sa pomodlili Korunku Božieho milosrdenstva, doplnenú modlitbami z denníka sv. Faustíny Kowalskej a piesňami. Nakoniec sme

sa zasvätili Božiemu Milosrdenstvu a prijali eucharistické požehnanie. Tejto úcte predchádzala 9-dňová novéna - pobožnosť od Veľkého Piaťku do Nedele Božieho Milosrdenstva podľa priania Pána Ježiša, kde sme do Božieho Milosrdenstva priňali každý deň inú skupinu duší.

Modlili sme sa za celé ľudstvo, zvlášť za všetkých hriešnikov, za kňazov a všetky zasvätené duše, za všetky zbožné a verné duše, za neveriacich a tých, čo ešte nepoznajú Pána Ježiša, za duše odlúčených bratov, za duše pokorné, tiché a duše malých detí, za duše, ktoré zvlášť uctievať a oslavujú Božie Milosrdenstvo, za duše v očistci a za ľahostajné duše.

Ó, večný Bože, ktorého milosrdenstvo je bezhraničné a pokladnica milostí nevyčerpatelná, zhladni na nás láskavo a rozmnož v nás svoje milosrdenstvo, aby sme si v ťažkých chvíľach nezúfali a neklesali na duchu, ale s veľkou dôverou sa poddali Tvojej Svätej vôli, ktorá je láskou a samotným Milosrdenstvom. Bud' zvelebené naveky nekonečné Božie Milosrdenstvo - najvznešenejšia vlastnosť Všemohúceho Boha, Ty sladká nádej hriešneho človeka. Ježišu, dôverujem Ti.

Ing. Edita Pogorielová
Foto: M. Melicherčíková

Pre jeho bolestné umučenie

Po celom Slovensku zneli zvlášť v čase pred Nedeľou Božieho milosrdenstva modlitby a spevy s prosbami v našich chrámoch. Kňazi, rádio Lumen, Vatikánsky rozhlas, TV Noe a Lux, všetci sa podieľali na Božom diele modlitieb, ktoré sestre Faustíny zjavil sám Pán Ježiš. Mnohí v tom čase odchádzali na púť do Krakova, iní pokľakli doma i v kostoloch.

„Pre jeho bolestné umučenie maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom,“ svorne prosili v deviatnikoch aj veriaci vo všetkých prievádzskych kostoloch.

Kvetmi, slovami i srdcom sa uctilo Božie milosrdenstvo i v kláštore piaristov - kostole Najsvätejšej Trojice. Vrcholom oslavy bolo vyloženie Sviatosti Oltárnej k tichej adorácii. Pobožnosť k Božiemu milosrdenstvu a následné požehnanie Prevelebnou Sviatost'ou Oltárnou všetkým udelil páter Ján. Ďakujeme Ti, Pane Ježišu za dar sv. Faustíny i za tých apoštolov, ktorí šíria milosrdenstvo Božie. Vďaka Ti, Trojjediný Bože, za Tvoje milosrdenstvo, lebo je nekonečné.

Anka Gálová

Pred maturitami

Milí naši čitateľia, srdečne vás pozdravujeme z Piaristickej spojenej školy. Blížia sa maturity a to je čas pravdivého bilancovania toho, čo sa naši študenti počas štyroch či ôsmich rokov na našom gymnáziu naučili. Preto vás v ich mene prosíme o modlitby, aby dobrý Boh požehnal ich úsilie v tomto čase, ako aj v budúcom, keď sa rozídu do iných škôl, na iné miesta. Modlime sa spoločne, aby naši mladí, plní odhodlania a chuti do života, zostali aj mi-

mo našej školy, rodiny či nášho mesta verní tomu, čo bolo do nich zasiate v zmysle viery v Ježiša Krista.

Dnes budeme zasa pokračovať v analýze exhortácie Jána Pavla II, v ktorej vidíme cestu pre skutočnú obnovu kresťanských rodín. Rodičov treba ustavične povzbudzovať i prebúdzat' k „novému životu“ uprostred Cirkvi, kde majú nenahraditeľné postavenie a zároveň zodpovednosť. Verím, že prostredníctvom slov „veľkého pápeža 20. storočia“ aj oni lepšie pochopia, čím majú byť v dnešnom svete.

Manželstvo a rodina v Božom pláne

(Tretie pokračovanie skúmania exhortácie Familiaris Consortio.)

Úlohy kresťanskej rodiny

Tretia časť sledovanej exhortácie je z hľadiska obsahu najrozsiahlejšia. Ján Pavol II. v nej vysvetľuje, že v pláne Boha Stvoriteľa a Vykupiteľa rodina spoznáva nielen to, čím je, ako sme o tom písali v minulom čísle, ale aj to, čím sa má stať, t.j. aké je jej „povolanie“ pre súčasnosť. Keďže rodina je podľa Božieho plánu „dôverné spoločenstvo života

a lásky“, má za úlohu stále viac sa stávať tým, čím je, čiže stále lepším a dokonalejším spoločenstvom života a lásky. Jej poslaním je strážiť, prejavovať a sprostredkovať lásku ako skutočnú účasť na Božej láske k nám a na láske Ježiša Krista k Cirkvi. V tomto zmysle je potrebné vyzdvihnúť 4 hlavné oblasti, v ktorých sa má rodina realizovať:

1. vytváranie osobného spoločenstva
2. služba životu
3. účasť na rozvoji spoločnosti
4. účasť na živote a poslaní Cirkvi

Vytváranie osobného spoločenstva

Rodina, založená na láske a ňou oživovaná, je spoločenstvom osôb: muža a ženy spojených manželskou láskou, rodičov a detí, ako aj ďalších príbuzných. Základnou úlohou rodiny je teda naplňovať tieto vzťahy láskou. Bez lásky nemôže rodina ani žiť, ani rásť, ani sa zdokonaľovať ako spoločenstvo lásky. „Človek

ostáva sám sebe nepochopiteľnou bytosťou a jeho životu chýba zmysel, ak sa mu nezjaví Láska, ak sa s ňou nestretne, ak ju nezakúsi a ak si ju neosvojí ako základný princíp života.“

Prvé spoločenstvo lásky je to, ktoré vzniká a rozvíja sa medzi manželmi. Títo sú stále pobádaní k nepres-tajnému rastu vo svojom vzťahu každodennou vernosťou manželskému sľubu o vzájomnom a plnom darovaní sa. Duch Svätý vyliaty pri sviatostnom slávení manželstva poskytuje kresťanským manželom dar nového spoločenstva lásky, v ktorom sa majú každodenne čím dokonalejšie zjednocovať na všetkých rovinách: tiel, pováh, srdc, rozumu, vôle a duší. Zároveň jednou z najvznešenejších a najnaliehavejších povinností kresťanských manželov v súčasnosti je vydávať svedectvo o neoceniteľnej hodnote manželskej nerozlučiteľnosti a vernosti. Treba uznať a oceniť aj silu svedectva tých manželov, ktorých síce partner opustil, ale vďaka kresťanskej viere a nádeji neuzavreli nové spoločenstvo. Preto ich má Cirkev povzbudzovať a pomáhať im.

Ďalšou dôležitou súčasťou rodinného spoločenstva je vzťah medzi rodičmi a deťmi. Deti svojou láskou, úctou a poslušnosťou voči rodičom prispievajú k naplneniu pravdivého obrazu rodiny. Ľahšie sa im to darí, ak rodičia vnímajú svoju autoritu, ktorej sa nemôžu zriecť, lebo sú pred Bohom za deti zodpovední, ako skutočnú a osobitnú službu zameranú na dobro detí. Toto je možné, tak zo strany detí, ako aj rodičov, iba za cenu sebazaprenia a sebaobety. Od všetkých a od každého sa v záujme ich dobra vyžaduje veľkodušná vôľa a ochota odpúšťať, znášať, zľutovať sa, zhodnúť sa a zmieriť. Každá rodina dobre vie, ako slepá sebaláska, napätie a zvady násilne napádajú a niekedy aj smrteľne zraňujú jej spoločenstvo. Boh, pôvodca pokoja, povoláva však každú rodinu „k zmiereniu“, aby sa znovu nastolila jednota. Najmä účasť na sviatosti zmierenia a hostine Kristovho tela, ktorého sme všetci údmi, poskytuje kresťanskej rodine milosť, aby opäť „všetci boli jedno“.

prípravila E. Blašková
(pokračovanie v budúcom čísle)

Matky nechcených

Za všetky matky sveta
d'akujem Ti
a prosím Pane
ostýchave
zachráň ich

a deti
čo pod srdcom sa zrodili
nechcené
vo chvíli zrodzenia
opustené.

Križ vlastný nesú stotočne
tie tiché matky sveta
z križa sa zrodí zázračne
dieťa.

Ja z križa vlastnej bolesti
ľudia milí
volám k vám
deti prijmite
v prvej chvíli

ich život, to je dar
vami nechcený
lež Matkou bude naveky
s nehou prítulný.

E. Blašková

Osemsmerovka

Milé deti, za správne vylúštenú osemsmerovku z minulého čísla vyhrali sladké odmeny Mária Zimmer, Adriána Marková a Damián Valakša. Ak vylúštíte osemsmerovku v tomto čísle a správne riešenie odovzdáte v sakristii farského kostola po detských svätých omšiach, možno 30. mája 2009 vyžrebujeme práve vás.

S	E	R	O	C	H	A	N	V	A	B	R	A	H	Á	M	E	Š	T	R
D	S	N	E	S	O	T	A	F	A	Z	O	J	I	P	A	O	Ú	T	
C	T	R	E	M	B	U	A	J	N	O	E	A	E	L	S	T	V	C	H
E	E	E	L	D	K	Š	O	I	V	A	R	N	A	I	E	U	Č	E	
V	R	A	M	I	B	T	K	E	L	F	L	M	O	Š	D	V	J	D	
O	S	A	Í	U	E	Á	Č	O	E	Í	Ú	I	T	Á	I	T	O	E	
C	H	E	A	V	L	R	O	D	V	R	N	C	I	L	I	V	A	A	Z
A	N	K	A	O	A	E	N	A	F	I	M	E	V	C	H	Á	T	C	H
R	A	E	N	T	K	E	D	E	N	O	C	Y	C	A	D	R	I	C	H
I	T	B	A	A	A	K	Z	S	T	I	Ú	A	Z	L	Á	A	M	L	
S	Á	E	R	O	H	O	V	E	E	Ň	E	A	J	A	S	M	V	E	
E	N	R	D	K	J	A	J	M	I	C	H	E	L	E	M	I	B	A	M

Slová, ktoré treba vyhľadať:

ABIMELECH - ABRAHÁM - ANAVÍM - ÁRON - BERAKAH - CECÍLIA - DANIEL -
DÁVID - EFRAIM - ESTER - JOACHIM - JOZAFAT - JOZEF - MALACHIÁŠ -
MARTA MELCHIZEDECH - NACHOR - NÁTAN - NOE - REBEKA - RÚT -
SALMON - SIRACHOVEC - ŠALAMÚN - ŠKORICA - TIMOTEJ

Sem možno zapísať text (zostať musí 74 znakov):

Deti stavali školu z modlitieb

Detský misijný klub sa v pôstnom období s podporou Klubu priateľov misíí zapojil do projektu Tehlička pre Sudán. Cieľom projektu bolo získať prostriedky na výstavbu školy pre deti v Sudáne.

Rozhodli sme sa, že aj my postavíme školu - z každodenných modlitieb. Každý dostal na týždeň papierovú tehličku a po splnení úlohy ju mohol nalepiť na stavbu školy. Stavba začala rásť. Každé naše nedeľné stretnutie bolo jedno okno. Potom

sme vymysleli, ako aj čosi zarobiť. A tak sme vystrihovali tehličky, maľovali obrázky, piekli a balili medovníčky.

V utorok Veľkého týždňa sme projekt Tehlička pre Sudán predstavili vo farskom kostole. Pán tu premenil naše skromné rybičky (medovníčky) na 196 eur, ktoré poputovali na účet zbierky. Ďakujeme všetkým, ktorí sa do projektu zapojili.

-ju-

Rok svätého Pavla 4. časť

Milé deti!

Pôstne obdobie nakrátko prerušilo naše putovanie s apoštolom Pavlom. V týchto dňoch sa však už deti v piaristickom kostole spolu s pátrom Jánom opäť vydali na púť a ukončili druhú misijnú cestu apoštola, ktorý sa nebál ohlasovať Pána aj v neznámych krajoch - všade, kam ho Boh poslal.

Pamätáte sa ešte, aké boli zastávky Pavlovej druhej misijnej cesty? Áno, najskôr ho neznámy muž v sne prosil, aby prišiel do Macedónie. Vo Fili-pách, jednom z macedónskych miest, sa zoznámil s predavačkou Lýdiou, ktorá sa dala pokrstiť. Uzdravil tu aj dievčinu, ktorú trápil zlý duch. Bol uväznený, ale Boh túto situáciu dokázal obrátiť na dobré - vieru prijal strážca väzenia. Pavla sme zanechali v meste Solún, kde Židia nechceli prijať jeho svedectvo o Ježišovi. Apoštol sa preto skoro rozhodol odísť z tohto mesta preč.

Pohanské Atény

Atény boli významným mestom vtedajšieho sveta. Žili tu ľudia, ktorí trávil veľa času rozhovormi o svete, jeho vzniku i o tom, čo sa deje okolo nich. Neverili v jedného, ale v mnohých bohov. Keď sa medzi nimi

zjavil apoštol Pavol a začal im hovoriť o Ježišovi a jeho zmŕtvychvstaní, nazývali ho „tlčhubou“, no predsa ho so záujmom počúvali. Dali mu dokonca možnosť prehovoriť pred najvýznamnejšími predstaviteľmi mesta.

Pavol začal svoju reč veľmi múdro. Povedal: „*Aténčania, podľa všetkého vidím, že ste neobyčajne nábožní. Lebo keď som sa prechádzal a prezeral si vaše svätyne, našiel som aj oltár s nápisom: Ne-*

známemu bohu. *Čo teda uctieva-
te, to vám ja zvestujem.*“ Hovoril
o Bohu, ktorý nebýva v chrámoch
zhotovených ľudskou rukou, o Bohu,
ktorý všetko stvoril. Aténčania ho
počúvali až do chvíle, kým nezačal
hovorit' o zmŕtvychvstani. Vtedy sa
mu mnohí začali posmievať a odišli,
no niekoľkí muži sa k nemu predsa
len pripojili.

Židia v Korinte

Z Atén odišiel Pavol do Korintu. Zo-
známil sa so Židmi, ktorí
vykonávali to isté remeslo,
v akom bol vyučený on -
boli výrobcami stanov.

Pavol sa k nim pridala, cez týždeň
pracoval a v sobotu ohlasoval Ježiša
Židom i Grékom. Židia však proti
Pavlovi povstali a chceli, aby ho

sudca Gallio odsúdila. Gallio im pove-
dal: „Židia, keby šlo o nejakú krivdu
alebo o podlý zločin, vypočul by
som vás, ako sa patrí. Ale keď sú to
spory o slovo, o mená a o váš zákon,
to je vaša vec.“ A odohnal všetkých
preč. Pavol tak v Korinte mohol ešte
zostať. Potom sa odplavil do Sýrie.
Skončila sa tak jeho druhá misijná
cesta.

*Pavol sa nebál ohlasovať evanje-
lium napriek neprijemnostiam, kto-
ré ho stretali na každom kroku. Na-
budúce sa s ním vydáme už na tre-
tiu misijnú cestu. Skôr, ako sa tak
stane, môžete si ešte vziať do rúk
Sväté Písmo a prečítať si
o udalostiach z Atén a Korintu pri-
amo v ňom. Nájdete ich 17. a 18.
kapitole Skutkov apoštolov. Teším
sa na stretnutie nabudúce!*

Pet'ka

MUČENICE ČISTOTY

Bl. Karolína Kózkówna, Bl. Terézia Braccová, Anna Kolesárová

Mária Goretti. Jedna z najznámejších svätíc a jedna z najčastejšie vole-
ných birmovných patróniek. Táto dvanásťročná dievčina zomrela pri
pokuse jej suseda Alessandra Serenelliho o znásilnenie. Keď sa mu ne-
chcela poddať, dobodal ju nožom. Pred smrťou mu dokázala odpustiť
a on sa vo väzení obrátil. Tento príbeh je asi mnohým známy, málokto
však už vie, že mučeníč čistoty je v zozname svätých viac.

Poľská hrdinka Karolína

V roku 1987 blahorečil pápež Ján Pavol II. svoju
krajanuku, Karolínu Kózkównu, ktorá zomrela pri
obrane čistoty počas prvej svetovej vojny. Karolína
sa narodila v roku 1898 v Śmietanene a bola štvrtou
z jedenástich detí. Jej rodičia boli na ňu pyšní,
pretože sa dobre učila a zároveň bola vnútorne
veľmi vyspelá. Vyžaroval z nej pokoj, múdrosť
a radosť. Hoci musela ťažko fyzicky pracovať na
hospodárstve, vždy si našla čas aj pre Boha a svoje
kamarátky, ktoré ochotne počúvali jej rady.

Keď v roku 1914 vypukla prvá svetová vojna a rakúska armáda ustúpila smerom ku Krakovu, do Šmietany sa dostali ruské vojská. Karolína sa práve vtedy zúčastňovala novény pred sviatkom sv. Stanislava Kostku. V posledný deň novény jej mama zakázala na ňu ísť, pretože cesty boli plné vojakov. Dcéru nechala s otcom doma a sama sa vybrala do kostola.

V čase neprítomnosti matky vtrhol do domu ruský vojak. Hoci ho Karolína s otcom privítali chlebom a maslom, vyhnal ich do lesa a kázal im hľadať nepriateľa. V lese poslal otca pod hrozbou smrti domov a zostal sám s Karolínou. Zbadali ich dvaja chlapci, ktorí v lese skrývali statok a rýchlo bežali do dediny pre pomoc, tá však už prišla neskoro. Telesné pozostatky Karolíny našli až na druhý deň. Šestnásťročná dievčina sa pred zúrivým vojakom zúfalo bránila a ten jej šablou prerazil hrdlo. Už pri pohrebe Karolíny sa v dedine začalo hovoriť o nej ako o mučeníci za obranu nevinnosti.

Talianka Terézia

V roku 1998 bola blahorečená ďalšia dievčina s podobným osudom, Terézia Braccová. Terézia pochádzala zo severného Talianska, z materiálne chudobnej, no na vieru bohatej mnohohodetnej rodiny. Narodila sa v roku 1924. Bola veľmi pobožná. Ráno chodievala do niekoľko kilometrov vzdialeného farského kostola, aby sa mohla zúčastniť sv. omše. Úplne ju uchvátilo tajomstvo Eucharistie.

Keď sa pripravovala na prijatie sviatosti birmovania, dozvedela sa o Dominikovi Saviovi, ktorý vtedy ešte nebol svätorečený. Stal sa pre

ňu vzorom kresťanského života a za svoje prijala aj jeho heslo: „Radšej smrt', ako hriech.“

Aj do života Terézie rozhodujúcim spôsobom zasiahla vojna. V roku 1944 sa neďaleko Santa Giulia, kde Terézia žila, odohrala zrážka talianskych partizánov s nemeckými oddielmi. Nemci sa do tejto oblasti neskôr vrátili a z pomsty rabovali majetky tunajších sedliakov. Strieľali do bezbranných ľudí a brali cenné veci. Jeden z útočníkov vyľiekol Teréziu do lesa a pokúsil sa ju znásilniť. Keďže sa úspešne bránila, vytiahol revolver a dvoma ranami ju zastrelil. Terézia zomrela pri obrane svojej čistoty ako dvadsaťročná.

Bude blahorečená aj Slovenka Anna Kolesárová?

V roku 1928 vo Vysokej nad Uhom na východnom Slovensku prišla na svet Anna Kolesárová, príbeh ktorej veľmi pripomína osud Karolíny i Terézie. Anke v desiatich rokoch zomrela mama, preto na nej zostala

starostlivosť nielen o domácnosť, ale aj o staršieho brata Michala. Žila veľmi jednoducho. Pravidelne chodila do kostola a pristupovala k sviatostiam.

Koncom druhej svetovej vojny sa ľudia počas prechodu frontu schovávali v pivniciach. Aj Kolesárovci boli spolu so susedmi v pivnici pod kuchyňou, keď tu zrazu nazrel dnu opitý ruský vojak. Otec Anku poslal, aby mu dala niečo na jedenie. Ona vyšla do kuchyne. Vojak na ňu začal naliehať, aby sa mu oddala, Anka však napriek hrozbám, že ju zastrelí, odmietla. Vbehla späť do pivnice. Vojak na ňu namieril automat a zakričal: „Rozlúč sa s otcom!“ Anka so slovami: „Apočko, zbohom! Ježiš, Mária, Jozef!“ zomrela. Podľa zápisu duchovného otca Anku pri tomto čine posilňoval eucharistický Kristus, krátko predtým totiž pristúpila k sviatosti zmierenia a k svätému prijímaniu. Keďže politické pomery na Slovensku nedovoľovali začať proces blahorečenia, stalo sa tak až v roku 2004. Mnohí ľudia sa modlia za to, aby Anka mohla byť uctievaná aj na oltári.

Čistota už v dnešnej dobe nie je hodnota, ktorá by mladým ľuďom hovorila veľa. Hrdinské činy Karolíny, Terézie i Anky však, ako hovorí pápež Ján Pavol II., určite prinášajú významné posolstvo nádeje pre všetkých, ktorí sa rozhodli kráčať proti prúdu a nepodriaďiť sa duchu tohto sveta. Pravá viera totiž nepozná kompromisy.

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 2 a 5; B. Gábor: Sila čistej lásky)

Oznam

Ochotná opatrovatelka ponúka možnosť dohodnúť sa na opatrovaní starého alebo chorého. V prípade potreby sa ozvite pani Ľubici Gašparovej na číslo 0910 296 489.

Spomienka

Úprimne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí dňa 24. apríla 2009 odprevadili na poslednej ceste našu drahú mamičku, starkú a sestru **Emíliu Chrenkovú, rodenú Ševcovú**. Ďakujeme za prejavy sústrasti a kvetinové dary, ktorými sa snažili zmierniť náš hlboký žiaľ.

Smútiaca rodina

17. máj 2009 - 6. Veľkonočná nedeľa

C1 - Peter povedal: Naozaj poznávam, že Boh nenadržza nikomu... a koná spravodlivo. Sk 10,25-26.

R - Pred očami pohanov vyjadril Pán svoju spásu. Ž 98,1-4

C2 - Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha... 1Jn 4,7-10

Ev - Toto vám prikazujem: „ Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás... Jn 15,9-17

21. máj 2009 - Nanebovstúpenie Pána - prikázaný sviatok - štvrtok

C1 - Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadíte do neba? Sk 1,1-11

R - Pán vystupuje do neba za hlaholu poľnice. Ž 47,2-9

C2 - Do výšav vystúpil, so sebou vzal zajatcov, ľudom dal dary. Ef 4, 1-13

Ev - Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený, ale kto neuverí, bude odsúdený. A tých čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyhŕňať zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, na chorých budú vkladať ruky a tí ozdravejú. Keď im to Pán Ježiš povedal, vzatý bol do neba a zasadol po pravici Boha. Mk 16,15-20

24. máj 2009 - 7. Veľkonočná nedeľa

C1 - Bratia, muselo sa splniť Písmo, kde predpovedal Duch Svätý ústami Dávida o Judášovi. Sk 1,15-17

R - Dobrorečte Pánovi, čo má trón v nebesiach. Ž 103,1-20

C2 - Kto vyznáva: Ježiš je Boží Syn, ostáva v ňom Boh a on v Bohu.

1Jn 4,11-16

Ev - „Už nie som vo svete, ale oni sú vo svete a ja idem k tebe, Svätý Otče...“ Pán Ježiš sa modlí za apoštolov: „Posväť ich pravdou, tvoje slovo je pravda. Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta.“ Z neba Pán požeňuje všetkých ľudí a pomáha nám dosiahnuť večný život v jeho nebeskom kráľovstve. Jn 17,11b-19

31. máj 2009 - Nedeľa Zoslania Ducha Svätého

C1 - Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť. Sk 2,1-11

R - Pane, zošli svojho Ducha a obnov tvárnosť zeme. Ž 104,1-24

C2 - Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý. 1Kor 12,3-7

Ev - Keď príde Tešiteľ, ktorého vám pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, on o mne vydá svedectvo. Ale aj vy vydáte svedectvo, lebo ste so mnou od začiatku... Všetko, čo má Otec, je moje. Preto som vám povedal, že z môjho vezme a zvestuje vám. Jn 15,26-27.

16,12-15

Farská kronika

od 26. marca 2009
do 25. apríla 2009

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

**Do farského spoločenstva
sme sviatosťou krstu prijali:**

- Adam Zvarík
- Hana Terlandová
- Maroš Vido
- Lukáš Vrabec
- Damián Martinák
- Nikola Rybianska
- Kristína Szabová
- Milan Staňo
- Dominika Králiková
- Martina Vargová
- Katarína Kováčová
- Sebastián Dadík

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

- Oto Steinhübl a Miroslava Ducká
- Ing. Dušan Ďurdík a Ing. Mária Anna Surová
- Ing. Stanislav Heriban a Ing. Katarína Stieranková
- Ing. Miroslav Líška a Bc. Anna Chudá

**S kresťanskou nádejou na
stretnutie vo večnosti sme
sa rozlúčili so zomrelými:**

*Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...*

- Jozef Podolák, 80 r.
- Marta Krettová, 60 r.
- Františka Švecová, 78 r.
- RNDr. Ondrej Falát, 81 r.
- Agáta Pitoňáková, 75 r.
- Ing. Vojtech Bujna, 84 r.
- Jozef Pekár, 75 r.
- Bernardína Tulíková, 76 r.
- Mária Pavláková, 89 r.
- Helena Gloneková, 78 r.
- Gabriela Janeková, 80 r.
- Emília Chrenková, 72 r.

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.
Teologický poradca:
Mgr. Martin Dado, dekan
Zodpovedný redaktor, sadzba:
Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
Redaktori:
M. Melicherčíková,
A. Gálová, A. Karaková,
M. Kvetová, P. Humajová

Kontakt:
web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:
cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: titulná strana - Petra Rummelová, str. 2 TK KBS, str. 4, 6 - D. Papánek, str. 8, 9, 10, 11 a 20 - M. Melicherčíková, str. 7 a 19 - Anna Chudá, ostatné internet

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciam.

Hodová slávnosť v Necpaloch

3. máj 2009
Nedeľa Dobrého Pastiera

Ďakujem Ti, mama moja

Pozdravujem ťa, mama moja
starostlivé tvoje oči
plné sú nepokoja.
Dni mojej mladosti
tie boli prudké jak víchrice,
keď si mi prikladala
ruku na teplé líce,
akoby si nechcela
vypustiť ma z hniezda,
akoby si chcela byť
môjho šťastia hviezda.
Pre mňa si plná nepokoja
utiš sa, utiš, najdrahšia
mama moja.

Neboj sa môjho pádu,
k tebe mám krídla okuté,
keď letieť budem bezohľadne
vtedy len príde spadnutie.
Tys ma učila pozornosti
už z diaľky vidieť súmraky
a život veľkej hodnoty
a život bez lásky,
plný nevďaky.
Tvoje slová krv mi vpila,
kormidlom sú mojich ciest.
Tvoja láska zúročila
i môj život.
Pozri ako sa viem k Bohu vzniesť,
mama moja, mama moja.

Gabriela

